



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

Epist. I. Iac. Sadoletvs S.R.E. Cardinalis Gaspari Contareno S.R.E.
Cardonali, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

JACOBI SADOLETI S. R. E. CARDINALIS EPISTOLARUM LIB. XIII. EPIST. I.

JACOBO SADOLETVS S. R. E. CARDINALI CASPARI CONTARENO S. R. E. CARDINALI, S. P. D.

OLVS collega noster, optimus atque amplissimus vir, dignissimus illa fortuna in qua erat natus, non hac que nunc illi obstat, grauiusque infecta est, iterum in Hispaniam, Carpentoraete ad me diuertit: hincque mihi aduentu cum non mediocrem dolorem, tum magnam etiam attulit voluptatem. Videre enim & aspicere hominem cum, quem summè diligo, & affari presentem, quem absentem desiderare sum solitus, insigni quadam lætitia me afficit. Audire autem et eodem acerbo familiae suæ casu, & nobilissimam immunitate ceterum tyranni penè extinctam domum intelligere, hæc siquæ eo mihi miserum & crudele visum est, ut nisi eiusdem Polæ, cui erat illa calamitas inflicta, virtute & sapientia lenius esset, modum meo dolori facturus non fuero. Verum ille, qui suis in rebus omnibus animi constantia & moderatione est, cum Deo semper se subiiciens, atque illius voluntati obtemperare paratus, de suis acerbissimis rebus, tanquam de alienis loqueretur: suam domesticum quidem incommodum fortiter ferebat: de publico verò Christiani nominis incommodo grauius commouebatur. Cui certe communi Christiano nomini ab impio Rege: si Rex est appellandus is, qui feritate animi & magnitudine crudelitatis iam ne hominis quidem appellationem retinet) nota atque inaudita omnibus seculis iniuria allata est. Quod tamen ego diuinae prouidentia fretus non diu illi insultum futurum esse credido. Sed cum Polo nostro reliqui sermones habiti, qui sunt partim de Reip. rebusq; vrbanis, partim de amicorum & familiarum nostrorum statu, gratia, autoritate, pericundi nobis fuerunt. In quibus nimirum de te plurima mentio. Nam nec mihi percontandæ, neq; illi commemorandi de tuis dictis factisque omnibus sineas erat vlla: tanta est vtriusque nostrum virtutis tuæ opinio, hæc illa quidem a nobis suscepta. Quid enim tua prudentia, integritate, sanctitate est illustrius? Sed quò ista in te maiora præstantioraque sunt, hoc noster amor in eundem te ardentior, distinctionem à te meam (de me enim præcipuè loquar) molestiam mihi facit videri. Itaq; quanquam hic multa sunt, quæ me non iniuriam detineant: locorum amcenitas, cæli salubritas,



UNIVERSITÄTS- BIBLIOTHEK PADERBORN

earum rerum omnium, & quidem optimarum
tam viciumque pertinent: tum
nodulo

... autem vel imprimis amor hominum, qui me diligunt, ita me vicissim diligunt, ut in meo vultu atque in excubiis quodammodo acquiescunt. Tamen ut Romam interdum desiderem, vos amici mei facitis: & imprimis tu optime Contarene, cui omni mei sensus ita valde sunt consentientes, ut nulla nostram salutem, sed iudicio contractam familiaritatem, atque amicitiam benefactura atas sit. Sed nimis longè progredior in his rebus, nec modum vllum, nec finem habent. Quae enim in ea erga te, ut in pauciora conferam, scito, me tui abicentis memoria tua cum fide & benivolentia retinere. Heri respecti acceptabile literas, in quibus mihi illud iucundissimum, quod meo carum me faciunt, te libenter meo rogatu recepisse causas Duce Bauariae summo Pontifici commendandas: quo nil mihi gratius efficere potuisti: neque item (ut arbitror) tuae virtuti, auctoritate conuenientius. Illi enim fortissimi ac nobilissimi Principes in causa Dei religionisque firmissimi, dignissimi protectores, quorum ab omnibus nobis, quibus Christiana Respublica honoris ac dignitatis ratio vel maxima habeatur. Quae pro abs te peto, ut & pro amicitia nostra, & pro constantissima tua, quod iam susceptum abs te est, in eo nauiter persequarere, que ita geras, ut Duces illi intelligant, me etiam abesse non deesse in vrbe Roma optimorum & diligentissimorum Cardinalium patrocinium. Iisdem de rebus scripti ad Ambrosium Gupemburgum, hominem vsu multarum rerum praeditum, te uti adiret, communicaretque tecum cogitationes quasdam & consilia, quibus commodissimè rationibus obuiam in Lantanis, & cõsuli eius nationis populis ac principibus possit. Quae tu pro tua singulari humanitate diligenter audies: reliquas ages apud Pontificem maximum, quae tibi Respublica, vtilitas debentur: imprimisque ipsum Ambrosium in fidem tuam accipias, & quoad honestè facere poteris, faueas illi tua auctoritate & gratia in eis rebus consequendis quas ipse optat, te amplius Contarene rogo atque oro. Vale. Calend. Febr. M. D. XXXI. Carpentoraci.

II.

IAC. SADOLETVS CARDINALIS
Gasparo Contareno Cardinali, S. P. D.

TE & amici, & optimi atque integerrimi hominis officio
pud summum Pontificem, & reliquos nostros collegas